

چکیده

زمینه و هدف: آرتریت روماتوئید شایع ترین بیماری التهابی سیستمیک مفاصل نوعی بیماری مزمن کمپلکس ایمنی موضعی و جز بیماری های خود ایمنی محسوب میشود. شیوع جهانی آن ۱ % گزارش شده است. این مطالعه با هدف بررسی میزان مقاومت به انسولین در تست HOMA در بیماران مبتلا به آرتریت

روماتوئید طراحی و اجرا شد.

روش بررسی: در این مطالعه تعداد ۱۱۶ نفر از بیماران مبتلا به آرتریت روماتوئید مراجعه کننده به مطب پزشک و واجد شرایط، وارد مطالعه شدند. فعالیت بیماری با استفاده از شاخص امتیازدهی فعالیت بیماری ۲۸ DAS مورد بررسی قرار گرفت. جهت ارزیابی مقاومت به انسولین بیماران از تست HOMA

استفاده شد. همچنین آزمایش های RF ، LDL ، HDL ، FBS ، CRP و ESR انجام شد. تجزیه و تحلیل

داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS V۲۲ انجام شد. جهت محاسبه اختلاف قبل و بعد از مداخله از آنالیز t زوجی و و برای آنالیز اختلاف میان گروه ها از آزمون تی مستقل استفاده شد. سطح معنی داری / ۰۵ $P > ۰$

در نظر گرفته شد.

یافته ها: ارتباط معناداری بین مقاومت به انسولین و فعالیت بیماری مشاهده نشد. $P = ۰/۱۸۸$ (هرچند میانگین مقاومت به انسولین در بیماران دارای سندرم) $۴/۶ \pm ۳/۸$ (بیشتر از بیماران بدون سندرم ۳) $(۳/۹ \pm ۳)$

بود اما براساس نتایج آزمون تی مستقل، تفاوت معناداری از نظر مقاومت به انسولین در بین بیماران با و بدون سندرم متابولیک مشاهده نشد. $P = ۰/۳۴۴$)

نتیجه گیری: نتایج نشان داد که با افزایش مقاومت به انسولین در بیماران مبتلا به آرتریت روماتوئید، فعالیت بیماری نیز افزایش می یابد اگرچه این ارتباط معنی دار نبود. همچنین تفاوت معنی داری از نظر مقاومت به انسولین در بین بیماران با و بدون سندرم متابولیک وجود نداشت. **واژه های کلیدی:** آرتریت روماتوئید، مقاومت به انسولین، سندرم متابولیک